

Народня Справа

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно 1 зол.
Чвертьрічно 3 зол.
Піврічно 6 зол.
Річно 12 зол.

ЗА ГРАНИЦЕЮ.
Річно — 2 долари.
Гроші з краю посылати переказами, або чеками „Народної Справи“ — з заграниці порученими листами. За зворот рукописів Редакція не ручить. На відповідь треба долучити значок 30 сотиків.

ОГОЛОШЕННЯ:
1 стр. 700 зол., пів стр. 400, чверть стр. 200 зол. Гроші треба посылати наперед

УКРАЇНСЬКИЙ ТИЖНЕВИЙ ЧАСОПИС

Ч. 21 (86)

Львів, неділя 25 травня 1930.

Рік III.

АДРЕСА: „Народня Справа“, Львів, вул. Боїмів 4. — — Чекові конта: 408.687 і 154.130 — — Телефон 57—90

УВАГА! ПЕРЕДПЛАТНИКИ „НАРОДНЬОЇ СПРАВИ“!!!

Около 20.000 (двадцяти тисячам) передплатників вже скінчилася або в червні-місяці скінчиться передплата, бо до того часу мають заплачено. Тому до цього числа вкладаємо чеки на відновлення передплати на II. піврік а вже що найменше на третій квартал 1930 року. Піврічна передплата 6 золотих, квартальна тільки 3 золоті. Просимо сейчас по одержанню чеку відновити передплату, — так, щоби „Народня Справа“ йшла до Вас безпереривно!

Передплату висилати долученими чеками впрод до „Народньої Справи“. Хто не знає, як виповнити чек, то повинен попросити когось, хто на тім визнається. Можна зложити передплату також мужеві довіря.

Звертаємо увагу, що в теперішнім часі, коли корови на зеленій паші, **трапляється більше випадків**, тому треба сейчас припилювати висилку передплати, щоби не було перерви бо в разі випадку між художньою не могли ми признати допомоги. Тож **Всі як один**, відновляйте сейчас передплату. Найкраще вислати 6 зол на цілий піврік, бо тоді будете мати спокій до кінця року. Хто би не міг вислати піврічно передплати, то най вишле бодай квартальну, то є 3 золоті.

Рівночасно **взиваємо тих наших довжників** що ще й досі не вирівнали залеглої передплати, щоби цими чеками надіслали той довгий і відновили передплату на далі

Адміністрація і Редакція.

ОСТАННІ НОВИНИ.

Страшна повінь навістила полудневі повіти Східної Галичини: Надвірну, Косів, Коломию і Снятин. Через зливу минулого тижня вилили ріки Прут, Черемош, Рибниця, Бистриця й інші. Вода позривала багато мостів і понищила дороги, так що перервала отримання на шляху Снятин — Видинів, Жабе — Косів, Жабе — Ворохта, Надвірна — Зелена. В багатьох селах залило хати і люди мусили втікати з сіл: Воскресінці, Сопів, Княздів, Тростянець, Виднів, Попельники, Джури, Орелець, Тучапи, Залуче, з міста Заболотова й Снятина, бо всюди евакуовано по кількадесят хат, положених над ріками. Повінь накоїла величезну шкоду, бо вода піднеслася в деяких місцях на 3. до 4. метри вище звичайного стану. Було багато нещасливих випадків.

— 0 —
У Бориславі в суботу (17/V) ввечером улаштував польський «Звйонзек Оброньцув Подкарпаця» в салі «Сокола» концерт з тої нагоди, що минуло 11. літ, як поляки здобули Борислав (17. V. 1919). Підчас концерту вкинув хтось через вікно ручний гранат. Гранат розбив вікно і впав на підлогу перед сценою, та один з присутних викинув гранат зараз назад на двір, заки ще вибухнув. На салі повстав перестрах і майже всі пішли до

дому й не були до кінця концерту. Подають це польські газети й пишуть, що який гранат був вибух на салі, то бувби наробив багато каліцтва. Пишуть, що поліція шукає винуватків, — і підозрівають, що це вчинили члени Української Військової Організації, нібито вислані з Дрогобича. Та напевно того ніхто не знає, бо поліція тримає все слідство в тайні. Кілька люда арештовано в Бориславі таки тої ночі, але зараз їх випустили.

Франція зачинає вже вивозити свої війська з останньої смуги окупованої німецької Надренії.

В Празі пропав десь студент — українець Василь Михальчук. Підозрівають, що його згубили висланці Москви, бо він недавно в українських газетах описав усі більшовицькі способи, які бачив, як був на Україні.

Німецький баллон — Цепелін вилетів у неділю пополудні до полудневої Америки. На воздухоплаві є 66. люда.

Німецький інженер Макс Валіє, що будував ракетовий літак і робив з ним проби, як полетіти на місяць, згинув від вибуху машини при одній такій пробі.

НОВІ СВЯТОТАТСЬКІ ЗАМАХИ НА МОГИЛИ НАШИХ ГЕРОЇВ.

В селі Княже пов. Золочів зневажили якісь злочинці в ночі з неділі 11. травня на понеділок могилу булавного Українських Січових Стрільців А. Глушка, котрий поляг у літі 1919 р. в бою з поляками. Злочинці поскидали вінки з могили героя в рів. Місцева свідомо молодь урештешувала і завітчала могилу на ново. — Про події в Княжу разом з насильним відбиранням громадської землі під „кошцюлек“ пишемо на другому місці.

В Білобожниці пов. Чортків якісь другі злочинні вуки нарушили могилу Січового Стрільця Семена Кутного з Курович пов. Львів. Злочинці зневажили могилу аж тричі, викинули хрест і понівечили цвіти на могилі. Заходом о. декана Во-

робкевича та громадянина, Д. Сенюкова могилу поправлено а місцева молодь береже її перед новими нападами.

Ці події викликають у всьому українському громадянстві загальне обурення і погорду до нікчемних трусливих ген, що під ослоною ночі шукають собі пімсти на могилах поляглих героїв. Помиляються ці темні дуки, як вони думають, що тим щонебудь осягнуть — окрім погорди.

Навіть зі сотиків зростуть міліони тому навіть найдрібніші ощадности складайте в Кооперативному Банку „Дністер“ у Львові вул. Руська ч. 20.

Ліярня дзвонів

Братів Фельчинських

в КАЛУШІ, вул. Сівецьна 16.

і в ПЕРЕМІШЛІ, Красінського 63.

Удержує на складі понад 200 готових дзвонів.

563 Ждайте оферт та цінників.

Славні роковини.

29. квітня цього року минуло 12 літ від памятної події, яку хочемо пригадати. 29. квітня 1918 року всі воєнні кораблі бувшої російської чорноморської фльоти вивісили на своїх щоглах українські жовтосині прапори (бандери). Зарядив це адмірал Саблін, який віддав усі кораблі під владу Української Центральної Ради.

Та доля цих кораблів була нещаслива. Частина їх затопили небаром більшовики, другу частину, яка під українськими прапорами простояла аж до жовтня 1918 р., захопили французи, а ще мала частина української фльоти стоїть до тепер в пристані Бізерта (в Африці) і жде, що знею зроблять.

Не пощастило українським кораблям послужити Україні, але цей спогад остане все світлим спогадом і буде нас закривати надією на майбутню хвилю, коли на Чорнім морі знову замають українські прапори.

ЩО В СВІТІ ЧУВТИ?

3 України за Збручем

доходять даліше відомості, що там **множаться підпали** комуністичних господарств і **убивства** комуністів, а за це москалі люто карають українських селян.

Є вістка, що в Харкові арештували недавно кількадесять українців, підозрілих в тайній змові проти московської влади на Україні.

Таксамо з

Росії

є вістки про невдоволення більшовицькою владою та про незгоду комуністів між собою. Хтось застрілив команданта 1. полку в Москві, що був приятелем Сталіна. Сталін побоюється за своє життя і заєдно ходить за ним сторожа, а страв інакше не їсть, аж хіба спробують другі, чи нема в них отруї.

доносять, що **в Закавказзі** вибухло повстання проти більшовиків, та це повстання криваво здусили.

Подібне повстання проти більшовиків вибухло

в Азербейджані

(під Кавказом). Повстанці захопили деякі міста при залізниці й перервали дорогу з Радянщини до Персії. Повстанцями командує люблений азербейджанський провідник Кулі-Аба.

Московські газети нарікають, що безбожницька агітація щораз слабша і що люди щораз більше наворачтаються до церкви і до віри.

Від 12. до 15. травня радила в Женеві

Рада Союзу Народів

і як звичайно нічого не вважала, тільки нюхалися між собою. Німці подали були кілька жалоб на Польшу про поступовання з німцями на польським Шлеску, та наш політичний провід подав був петицію до Союзу Народів в справі українців під Польщею. Та ці справи відложили на далі, а слідуюча сесія має бути 5. вересня. Панам

не спішиться — і крук круковичий не видовбає. І все треба пам'ятати, що ніхто не змилюється над народом, як нарід сам не постарється, аби було йому ліпше.

В Індії

кипить уже збройна боротьба індуських повстанців проти Англії. Наслідник арештованого Ганді, Абас, видав відозву до індуського народу, щоби нарід не подавався. Абаса арештували також, тоді провід визвольного руху взяла в руки одна жінка, індуська письменниця Наїду. Вона проголосила, що індуський нарід буде боротися аж до побіди, а повстанці мають собі сказати, що «або воля або смерть!». Повстанці здобули вже були одно місто Джаляйур, та сильні англійські відділи виперли їх з міста. Також в місті Пешавар ведуться бої.

Селяни перестають платити англійцям податки, а гроші дають повстанцям на закупню зброї. Вже мають скоростріли і літаки, бо здобули кілька складів.

В Палестині

недобре Араби домагаються від Англії, щоби Палестина стала зовсім вільною державою, незалежною від Англії. Жиди цього дуже бояться, бо якби Англія перестала ними опікуватися, то араби зараз запанувалиби, бо арабів у Палестині багато разів більше, як жидів. Араби ухвалили, не продати ані кусника ґрунту жидови.

В Польщі

політика притихла, мов перед новою бурею. У Варшаві нараджаються міністри з президентом і з Пілсудским, а про що не знати. Пішла чутка, що 25. травня **мають скликати сойм**, але чи на те, аби він радив, чи, аби його розв'язати, то не відомо.

Польські газети пишуть з обуренням, що недавно над Горішнім Шлеском, над польською територією літали **німецькі аероплани** й

розкидали якісь відозви, щоби німці «трималися». Це було перед виборами до шлеського сойму, бо Шлеск має свій сойм. Та німці і без того трималися, бо на всіх 48 мандатів поляки дістали 32, а німці 16! А треба знати, що ті польські 32 мандати, то не з одної партії, але 13 з партії Корфанто (ворога «одинки»), 10 з «одинки», 4 соціалістичні (П.П.С.), 3 народово-робітничі, а 2 комуністичні. Отже німці здобули на Шлеску більше мандатів, як котрабудь польська партія і від них у тім соймі тепер багато залежить. «Одинка» дуже знеохочена тими виборами, бо з них не можна їй пророкувати добсуючих 601.514 на санацію впадо ра. Гадала, що здобуде бодай половину голосів, а то на всіх головського 105.000, решта все було в опозиції. Якби так було в цілій Польщі при найближчих виборах, то «одинка» втратилаби всю силу. З тих шлеських виборів повинні і ми брати науку. Німці здобули 16 мандатів, бо до виборів усі їх партії злучилися і поставили лише дві виборчі листи: націоналістичну, й соціалістичну — і націоналісти здобули 15, а соціалісти 1 мандат. А поляки йшли до виборів розсварені і виставили аж 15 листів! З того 10 лист нездобуло ні одного посла, а всі разом змарнували вісім тисяч голосів.

Рівнож польські газети подають, що тепер виписують декотрі **німецькі газети про Польшу** і про границі. Німецькі політики пишуть, що границі Німеччини на сході (з Польщею) не є остаточні і що їх колись треба буде змінити. В одній німецькій книжці — як подає «Век Нови» з 17. 5. — написано на 20. стор. так: «брудній Польщі належить відібрати те, що зрабували! Мусять бути нарешті зірвані кайдани, які наложено на безборонну Німеччину!»

—0—

Слава братам—Волинцям!

В неділю 18. травня були поновні соймові вибори в окрузі Луцьк—Рівне—Костопіль.

Листа нац. меншин ч. 18. отримала **три мандати** (Серветник, Дроздовський і жид Ротфельд), листа соц. радик. ч. 22. отримала **два мандати** (Власовський і Нивинський), а листа селяноб-єдності ч. 36. отримала **один мандат** (Дурделла).

Як бачимо з цього вислід, не є він ще такий, якби повинен бути, бо посол з листи ч. 36. не принесе хісна українській національній справі, — та все таки цей вислід богато кращий, аніж був у 1928. р. Тоді з листи ч. 18. вийшов був лиш один посол (Серветник — з листи ч. 22. також один (Власовський), — а за те двох послів мали Сельроби (Волинець і Федорук) а двох поляки з «одинки» (князь Радзівіл і жид Висліцкі).

Отже праця українських національних послів перед виборами не пішла на марне. Волинські українці мимо ворожої агітації таки були на стільки свідомі, що зуміли вибрати тепер чотирох українських — національних послів (в 1928 р. було лише двох). Крім того голосами жидів ви в з 18-ки жид Ротфельд. А **торговці** жиди пішли до лавою.

Польська «од» другі стрималися від виб... але нічого не здобула.

Та одно ще було ненайліпше: українці не всі пішли до виборів. Пішла заледво третина управнених до голосовання, а якби пішли були всі, то вислід міг бути ще богато кращий.

Це треба пам'ятати в неділю 25. травня при виборах до сенату. **Всі українці — як один і то на цілій Волині — мусять піти до цих виборів і віддати свої голоси на національні листи (18. чи 22)!**

Най вибори до сенату будуть ще кращим доказом народньої свідомости волинців, най усі знають, що свідомість росте, а з нею росте й надія на кращу майбутність усього народу!

Читання з історії

України (ч. 67)

Польський пан Ярема Вишневецький повстає проти Хмельницького.

В попереднім числі писали ми даліше, як селянсько-козацькі заго-ни літом 1648 року карали польську шляхту і жидів та виганяли з України. Найбільше відомі отамани тих відділів були: Ганжа, Павлюк, Морозенко, Кривоніс і Кривошайка. Поляки й жиди втікали з України аж за Вислу, говорячи, що бояться Морозенка гірше, як морозу, а Кривоноса гірше, як чорта.

Коли так недавні крепаки і козаки спільно вимітали з України всіх чужинців і руйнували їх добро, почав збирати своє військо польський пан-богатыр Ярема Вишневецький. Сам він походив з українського роду, а один з його предків, князь Дмитро, був навіть кошовим Січи й погіб сто літ перед тим (1564 року) героїською смертю в Царгороді. Це був той Дмитро Байда-Вишневецький, про якого в піснях і досі співається. Та потомки й свояки Байди

стали перевертнями, покинули свій народ і свою віру й спольщилися та сталися вірними слугами Польщі. Ще батько Яреми, Михайло, був православним і його гріб є до нині в православній церкві в Вишнівці, та й Ярема був охрещений в православній вірі, але потім в школі Єзуїтів у Львові перейшов на латинство і зробився поляком. Він мав свої величезні маєтки на Волині, на Поділі і на лівобережній Україні, в Полтавщині. Його міста були: Прилука, Лубни, Ромни і інші, де він закладав польські монастирі й ширив латинську віру та дуже гнобив усіх православних. Був дуже захланений на маєтки і навіть від других польських панів відбирав маєтки, бо мав собі своє наемне військо й не боявся короля, ні закону. Був відважний вояк і дуже лютий до своїх противників. Як воював з москалями, а потім з українцями, то страшно мучив народ і полонених козаків, а найкращою забавкою для него було, всаджувати людей на палі. Не диво, що український нарід і козаки були страшенно обурені та чатували на нього, але він мав сильну сторожу і робив, що хотів.

Коли Хмельницький побивав польські війська під Жовтими Водами і Корсунем, а потім став коло Білої Церкви, то Вишневецький зібрав 8 тисяч польської шляхти в своїх маєтностях і почав розправлятися з селянсько-козацькими загонами, що набігали і на його маєтки. Він ішов зі своєю шляхтою село від села і всіх винних чи невинних вшав, рубав і всаджав на палі. Дійшов аж до Перечислава і хотів перейти Дніпро та вдарити на Хмельницького, але почув, що Кривоніс іде на нього з десятитисячним військом, і відступив назад. Коли Хмельницький прислав до нього шістьох послів з упіненням, аби не зачіпався, Вишневецький застромив їх на палі. Та таки налякався Хмельницького, взяв свою жінку й слуг і втік плачучи з Лубен, опускаючи їх на віки, бо вже потім не вернувся на Україну.

Опинившись окрешною дорогою в Житомирі, почав Вишневецький гуртувати польську шляхту до війни з Хмельницьким та зараз почав рушати на деякі місточки карати людей.

(Кінець буде).

ВАЖНА ХЛІБОРОБСЬКА НАРАДА

Краєве Т-во „Сільський Господар“ улаштує в суботу дня 24 травня 1930 р. в салі української Бесіди у Львові ул. Рутівського ч. 20 прилюдну нараду про положення українського села під теперішню хвилю. Реферат на цю тему виголосить посол О. Луцький. Початок наради о год. 11 перед полуднем.

Головна Рада Т-ва „Сільський Господар“ у Львові запрошує усіх наших народніх діячів, зокремаж наших хліборобів-селян, взяти участь у цій нараді, яка має вказати нові способи для піднесення нашого села з руїни.

—0—

І морські риби дістали раз спору порцію яєшниці

Недавно потонув на морі англійський корабель „Равен“, що віз тисячу сотнарів яєць. Усі яйця враз з кораблем пішли розуміється на дно, морським риbam на втіху. Ціла залога корабля вратувалася.

Боротьба за громадську землю.

В селі Княже пов. Золочів намагаються конче місцеві латинники враз з війтом заложити польську парохію. За порадами і підтримкою золочівських польських ксьондзів, на основі фальшованої ухвали ради громадської та при допомозі поліції і взявської собінедавню місцеві латинники кількаморговий кавалок громадського пасовиска на город для польського ксьондза. Проти такого безправства внесли українські громадяни, які є в цій громаді в величезній більшості, рекурс до староства, але рекурс і досі не полагоджений. Тимчасом в минулу суботу (10-го травня) вийшли місцеві поляки орати загарбане пасовиско, але громадяни-українці збіглися усі, чоловіки жінки і діти і не дали орати. Почалася суперечка і бійка, яку припинила поліція з Лацького.

Поліція почала вести слідство, на яке стягано людей навіть в неділю 11. травня підчас Богослуження.

Та вже крайню нечуваною була поведінка місцевих „Стшельців“. Ті паничі устроїли собі в суботу і в неділю підчас згаданих подій дику стрілянину по селі. Стріляли із крісів остроми набоями і тільки чудом обійшлося без нещасливого випадку.

Сподіємось, що українці-громадяни Княжа помимо погроз і замахів на їх життя, видержать мужно і одностайно в обороні свого слушного права. Таку саму справу мали перед роком громадяни Синеві-дська вижнього пов. Сколе і виграли завдяки єдності а також піддержці українських послів. Тому звиваємо і наших послів, зайняти цю справою.

ПОДАТКОВІ ПОЛЕКШІ ДЛЯ РЕМІСНИКІВ.

Міністерство Скарбу розіслало до Скарбових Палат (Izb) обіжників, котрим звільняє від зізнань і оборотного податку тих ремісників, що працюють без жадної помочі, або при допомозі одного з родини або наємного робітника.

Ці ремісники будуть звільнені також від викупу промислового свідцтва.

Але коли такий ремісник продає вироби в окремім льокалю, то на

це мусить мати спеціальне свідцтво.

Податкову полешку признано також пекарам, масарам і різникам. Вони давали досі 2 проц. від обороту, а тепер будуть давати лише 1 процент, все одно, чи сам продає чи за посередництвом других склепів.

Крім того ремісників будуть покликувати до комісії знатоків в справах оборотного податку.

Що чувати в нашім селі?

Фальшиві доноси. Дістаємо таке писмо: Староство у Львові розв'язало в березні Т-во „Дуг“ в Солонці коло Сокильщик. Коли я, підписаний Семен Карпа, запитав начальника громади в Солонці п. Кендзьора, про причини розв'язання „Дугу“, начальник відповів, що ніби то через те, що „Дуг“ не брав участі в гашенню якогось пожегу. Та на тім не скінчилося. Пан Кендзьор на спілку з громадським секретарем в Солонці, Шихом, оскаржили мене перед комендантом, що нібито я підбурював луговиків до опору владі і грозив їм обом, що їх застрілю. На доказ того предложили якісь анонімові листи з погрозами, котрі нібито я мав писати. Через цю нікчемну клевету поліція арештувала мене і я просидів у львівській тюрмі невинно цілий місяць, заки а браку якихнебудь доказів вини мене звільнено.

Семен Карпа.

(Від Редакції. п. Карпа повинен заскаржити донощиків до суду за фальшивий донос, а також зажадати від них в суді відшкодування за втрачений у тюрмі час).

Лани (суд. пов. Галич) праця в читальні. Наша читальня довгий час спала сном і то твердим. Виділ спав, члени спали, або по тодоці вгаляли. Щойно заходом організаторам Філії „Просвіта“ по відбуттю люстрації та Заг. Зборів — Читальня наново наче народилася. Як передше була на останньому місці, так тепер добивається до перших. Завдяки го-

лові читальні Дмитрові Левандівському та Виділовим: Іванові Цапаровичеві і Мих. Сороці життя віджило. В члені виписалося 151 членів, в тому числі 78 хлопців, 57 дівчат а всього 16 старших. На 180 домів — відразу 151 членів і до того всі повплачували чл. вкладки! — Сходили відбуваються майже що вечора. Проби Амаг. Гуртка і хору, що заважається Ст. Левандівському і Мих. Щурові. В місяці квітні дав Амаг. Гурток вже дві вистави і приготував знову нові. Осетак можна попрацювати в кожній громаді, як знайдуться ідейні люди з доброю волею — охотою до праці. Щаст'я їм Боже в гарних починаннях!

—о—

Др. Евген Дурделло

бувший лікар загр. клінік

Спеціаліст шкірних, венеричних і сексуальних недуг та лікарської косметики

Львів, Потоцького 11. Тел. 65-87

Ординає від 8-30—11 і від 14—18 по пол.; в неділі і свята від 10—11.

Гірське сонце, вапофор, діатермія, криотерапія. Сепараткові почекальні. 1965

Корчин руст. пов. Сколе (Сокильське Свято). Як рікрічно, так і цього року Т-во „Сокид“ улаштувало в 3-тій день Велик. Свят „Сокильське Свято“, щоби показати всім громадянам, батькам, що „Сокид“ не спить,

що з року на рік набирає нових сил. На програму вложилися такі точки: Вступне слово побр. проф. І. Корчинського, деклямація Т. Кирчова (вірш А. Курдидика), 18 вправ вінками, лентами і вільноручних, соколиць; — 6 вільноручних вправ та 6 вез виконали Соколи. Вправами Соколиць проводив побр. голова Корчинський, вправами Соколів побр. начальн. Кирчів. Мужеський і мішаний хори виконали вязанку гарних стрідецьких та народніх пісень. Свято пройшло з гарним успіхом та залишило приємні вражіння. З прирїстю слід ствердити, що старші люди, батьки своїх дітей, майже не прибули на свято.

—о—

Переписка і всякі поради.

М. Яремко Запалів. Той лист, в яким якийсь негідник підшався під Ваше ім'я і виписує напасті на м. д. Л., ми маємо і зробимо з нього ужиток.

К. В. Якубова Воля. „Історію України“ дістанете в кожній книгарні, (велику і малу). Спис добрих книжок буде в „Золотім Колосі“ (календарі „Нар. Справи“) на 1931 рік.

М. Кал. Вірш ще за слабій. Вправляйтеся. Не пишть довгих.

О. О. Пограничі. Вірш отримали. Думки дуже гарні, тільки віршик за довгий. Може дещо частистинно по-

містимо в міру місця. Вправляйтеся та головне: пробуйте писати коротенькі вірші. Читайте багато.

Слюсарчук Микола, Люча. Зверніться в тій справі писемно до „Zakładu Ubezpieczeń od wypadków“, Львів, вул. Бразровська, чи Ваша фірма забезпечила Вас була в тім заведенню.

Теодор Шльома, Іваничі Старі. Справу читальні найкраще віддати там на місці котромусь з українських послів. Розпусту в селі поборюйте освітою, книжками та часописами. Стінний календар ми Вам вислали. „Сельроб“ це комуністична газета, тому Вам даром її посиляють, користі з неї нема, лише шкода.

Яшишин Семко, Дуброва. Про установа гіпотечного стану (інтбуляцію) парцельованих ґрунтів є законні постанови в Вістнику законів ч. 27 і ч. 67 з 1925 р.

Стефан Говор, Чайки, Волинь. Про ліквідацію сервітутів на Волині є постанови у Вістнику законів: ч. 10 з 1922. р., ч. 8. з 1923. р., ч. 10 з 1927. р., ч. 14 з 1927. р., ч. 52 з 1928. року і ч. 61 з 1928 р. Справа доволі тяжка, тому радимо віддати її комусь з українських послів.

Д. М. К. Трохи за слабе і за довге. Пробуйте другі.

Н. О. Пуків. Вірш гарні думками, але за довгі. Дещо виймемо. Пробуйте коротші.

НОВИНКИ.

Календар на тиждень.

ТРАВЕНЬ 25—31

- 25. Неділя. 5. 0 сліпородж.
- 26. Понеділок, Гликерії мч.
- 27. Второк, Ізидора
- 28. Середа, Пахомія Вел.
- 29. Четвер, Вознесення Госп.
- 30. Пятниця, Андроніка
- 31. Субота, Теодота мч.

Увага: Усі свята в цьому тижні спільні Українцям греко-католикам і православним.

Зміни місяця:

Нів дня 28. травня о год. 4 ран.
Повня дня 11 чер. о год. 9 вечір.

Історичні спогади в цьому тижні

25 травня 1926 р. замордував у Парижі жид Шварцбарт Симона Петлюру, голову Директорії Української Народньої Республіки.

Столітний календар віщує на цей тиждень гарну погоду і тепло.

Як нарід припевідає:

Не до старости розуму вчися, а до смерти.

Борони мене, Боже, від вербових дров і телячого кожуха — зачой шапки та свинячих чобіт!

Бодай тому не легко було, що вигидав оборіг, ходаки і ужевку!

—о—

Солома і чиста цинкова бляха

Подібала раз солома чисту бляху з цинку таї каже їй: я конечна для криття будианку.

А бляха їй відповіла:
Добре кажуть люде що з власної хвальби ніхто.

Розумний не буде.
Бо солома — лиш для вогню.

Правдива потіха.
А дах з бляхи цинкової видержить всі диха.

— Зазив Т-ва „Відродження“ Українське протиалкогольне Т-во „Відродження“ звиває всі збіркові комітети, які досі не надіслали збірки і звітів зі збірки від 28 до 31. III., а які мали прислати до 8. квітня, щоби це сейчас надіслали, бо воевідські уряди домагаються тих звітів. Рівнож звиває передплатників журналу „Відродження“ вирівнати передплати. Т-во „Відродження“ Львів, Гродзіцких 4/III.

— Посмертні згадки. Стефан Коваль, господар в Пикуловичах, б. У. С. С. учасник Визвольної Війни, основник і провідник культурно-освітніх і економічних товариств в своїому селі, і невсипущий народний робітник помер дня 18. квітня ц. р. в 36 році життя. Передчасна смерть покійного — це переважний удар для села де він працював і для цілого народу. Співгромадяни і товариші праці Покійного устроїли йому гарний похорон. На могилі попрощав Покійного прегарною промовою місцевий парох від громадян Пикулович а від центральних установ промовляв делегат Центросоюзу п. М. Козланюк. — Володимир Станько, луговик і передплатник Нар. Справи в Валяві пов. Перемишль помер дня 3. травня ц. р. в 25 році життя. Товариші Покійного Луговики місцеві а також дооколичні громадяни устроїли помершому в весні життя товаришеві величавий похорон. — Василь Пнівчак, господар в Волосіві, муж довіря „Нар. Справи“, член Виділу в місцевих українських установах член ради громадської і агент „Дністра“ помер дня 5.V. ц. р. Осиротив жінку і трое діточок. Величавий похорон цього визначного громадянина відбувся дня 8. V. при великому здвизі народу.

Честь Памяти Покійників!

— Ще одна пожежа. В селі Бу-
чали пов. Рудки згоріло оноді п'ять
господарств на загальну шкоду
около 50 тисяч. Вогонь вибух ма-
буть через необережність.

— Не хочеться вірити. Нам пи-
шуть: В гміні Борсуки на Кремінеч-
чині довгий час витьує Ян Стадніч-
кі, котрий запровадив в гміні дик-
татуру. В свій час селяне з Борсук
Д. Букевич і В. Обаль посміли щось
сказати проти Стаднічкого, то він
мав приобіцяти нагороду за замор-
довання названих осіб 300 зол. (За
В. Обаль 200 зол. і Д. Букевича
100 зол.) В цій справі провадиться
тепер слідство.

— Арештовання ученика. Коло-
мийська поліція "арештувала" дня 5.
V. Петра Мельничука, ученика II. р.
семинаря, з Шешор пов. Косів. У
арештованого переведено ревізію і
забрано кілька книжок і записки.
По переслуханню випущено ареш-
тованого на волю.

— Пожертви на добрі цілі. На
"Рідну Школу" зложили Вп. Панас
Демчишин Мізочна Волині 3.85 зол.,
зібраних на хрестинах у Івана Пар-
свенюка; Чит. "Просвіти" в Камін-
ці Струм. 10 зол. як несприйнятий
гонорар за портрет І. Франка від
проф. Саса; Іван Когут, Тустановичі
11.10 зол. збірка на весілля у Оста-
па Прийми; Данило Сисак Леван-
дівка 8.20 зол., зібраних на забаві;
посол Олександр Вислоцький з
Дубна 137.55 зібраних з 10 громад
Дубенщини.

— Нововідкрита книгарня "Рідної
Школи" у Львові, вул. Сикстуська
ч. 20 (Дім Народної Гостиниці)
має на складі: шкільні книжки, вся-
кі книжки краєвих і заграничних
видавництв, друки, шкільне та кан-
целярське приладдя. Замовляйте й
купуєте в цій книгарні, бо цим при-
чинитеся до скріплення і розбудови
"Рідної Школи". Жадайте цінників
і каталогів.

— Не читам по руску*. Юзеф
Грушецькі, власник реставрації в
Камінці Струмівській, позичив був у
місцевій українській "Касі Задатко-
вій" гроший, але з віддачею якось
не спішився. Колиж управа каси
післала йому писемне упіннення за-
плати, розуміється по українськи,
пан Грушецькі те упіннення звернув
з допискою: "Не читам по руску,
не вем о що ходзі". — Як видно,
цей панок розуміє по українськи,
як бере в українців гроші, але як
треба віддати, то раптом забуває.
Наші селяни й інтелігенція Камінеч-
чини повинні цей його поступок со-
бі затамити. Взагалі українці повин-
ні гоститися і купувати лише в
таких реставраціях і skleпах, де
українську мову розуміють. Мусимо
самі навчити чужинців, які з нас
живуть, шанувати нас і нашу мову.

— Нечуване. Пан Сервацькі ко-
мандант постерунку поліції в Неби-
лові жадає від місцевого громад-
ського уряду звітномлень з кожного
засідання ради громадської. Це
безправне домагання вислав він
писемно із притиском, що уряд гро-
мадський "musi" прислати йому
такі звітномлення що суботи найдалі
до 12 години в полудне. Розумі-
ється, ця претенсія пана Сервацько-
го є зовсім безосновна і смішна
і ніхто не обов'язаний її слухати.
Уряд громадський в Небиліві по-
винен цей цікавий документ післати
враз з відповідною реляцією до
староства. Цєю справою займаються
ше наші посли.

— Таємниче душегубство. В Чер-
тєжі повіт Жидачів стрілив якийсь

невідомий злочинець через вікно до
хати господаря Дмитра Слущького.
Це сталося в вівторок 29. IV. огод.
9 вечером, в хвилині коли, господарі
полягали вже спати. Наслідки стрі-
лу були страшні. Куля поранила
смертельно господаря і його 12-ти
літнього сина. Поцілений смертель-
но Слущький встиг лише сказати
до жінки, що його убив якийсь
Корчівський, і зараз же сконав, а хло-
пець мучився ще 5 годин. Та сама
куля убила ще й kota, що теж ле-
жав на ліжку. Покійний був при-
мірним, тверезим і згідливим госпо-
дарем, не мав ніяких ворогів в селі,
тому то тяжко вишукати вбийника.
На основі останніх слів небіщика
поліція арештувала двох хлопців з
сусіднього села Корчівки.

— Уважайте на діти! В Річиці
пов. Жовква переїхав оноді Василь
Кінас 2-літнього сина місцевого
господаря М. Лаби. Нещасну дити-
ну перевезено в грізному стані до
шпиталю. Гадаємо, що в цьому не-
щастю завинив і той що не уважно
їхав і родичі переїханої дитини,
котрі повинні вважати, аби малі
діти не перебували на дорозі.

— Виродок. Ілько Волос с. Сте-
фана молодий парубок з Сколотова
пов. Ярослав убив оноді свою 17-тню
сестру трома вистрілами з кріса.
При цьому кричав, що бандити його
напали, аби відвернути від себе пі-
дозріння. Озвірілого Каїна арешту-
вали. Є познаки що цього страшного
злочину допустився він із жадоби
маєтку, бо хотів посісти маєток
своєї нещасної сестри.

— Рабункові напади. Якесь узбро-
єні і замасковані опришки напали
оноді коло Каміня пов. Львів, в лісі
званім "Морон" на лісничого Адама
Жака і зрабували в него 50 зол.,
після чого шезли безслідно в лісі.

— Лише "спаскудився" Михайло
Бач з Динова пов. Перемишль. Він
напав вечером 1. травня на місце-
вого жида Шперлінга та зрабував
у него 50 сотиків. Невдовзі ареш-
тувала його поліція і тепер Бач
роздумує в арешті над тим, до чого
може чоловіка довести дурне ла-
кімство.

— Ножем убив свого діда. В
Княждворі повіт Коломия поспере-
чався Василь Пакет із своїм дідом
Яковом Бакаєм через якісь маєткові
справи. В часі сварки витягнув Па-
кет ніж і пробив ним нещасного
старця, так що той впав трупом на
місці. Озвірілого душегуба ареш-
тували.

— Заплатив за білет життям. Мо-
лодий парубок Василь Боляцький з
Скваряви повіт Золочів виїхав в
вівторок 13. травня до Львова шука-
ти зарібку та не найшов і мусів вер-
тати до дому. Тому однак, що не
мав гроший на білет, виліз на дах
вагону і перед стацією Красне роз-
бив собі голову до моста що пе-
реходить там понад залізничу до-
рогу і згинув на місці. Такою самою
смертю згинув минулого року його
брат на стації Підзамче у Львові.
У цьому страшному нещастю зави-
нило, як бачимо, окрім власної не-
обережності, головню безробіття
і нужда, що щораз більше пригні-
чує наші села. Це нащастя повинні
собі затамити усі, що їздять необе-
режно залізницею.

— Кешастя з автобусом. На до-
розі між Тернополем і Микулинця-
ми наїхав оноді автобус на селян-
ський віз. Віз розторощений, а дві
особи, що їхали в автобусі покалі-
чені.

—0—

ПОЗІР, МУЖІ ДОВІРЯ!

Повідомляємо Вас, що в місяцях травні і червні кінчиться
около 20.000 передплатникам їх передплата, бо до того
часу мають заплачено!

Просимо всіх Мужів Довіря допильнувати, аби кожний
передплатник відновив передплату на слідуючий піврік,
а вже щонайменше на квартал.

Найкраще булоб, зробити сходини всіх передплатників—
і їх наклонити до висилки передплати, або самому зібрати
і одним чеком переслати і повідомити, хто кілька вплатив.

АДМІНІСТРАЦІЯ І РЕДАКЦІЯ

— Зїзд бувших Гміндівців. В су-
боту 7 червня ц. року. відбудеться
у Львові памятковий зїзд усіх, що
в часі світової війни були заслани
до табору в Гмінді. Зїзд розпочне-
ть ся поминальним богослуженням за
душі померлих в таборі. Богослу-
ження те відправить Преосв. епи-
скоп І. Бучко о год. 11. перед пол.
в церкві св. Духа при ул. Копер-
ника. По Богослуженню відбудеть-
ся святочна академія. Цей зїзд

улаштує комітет для будови па-
мятника в Гмінді про котрий ми
вже згадували в попередних чи-
слах. Побажаним булоби, щоби на
цей зїзд прибули і селяне котрих ли-
ха доля загнала була колись до
Гмінду, як кого стати на
подорож до Львова.

— Хто надав в Гоці 10 травня
3 зол. і не подав своєї адреси зво-
лить повідомити Адміністрацію.

—0—

461 запомога по 120 зол.

на суму 55.272 золотих.

Кому признаємо дальші запомоги
від 458-ої до 461-ої.

458. Дмитро Расевич, Гадинківці
п. в місці пов. Копичинці, корова
впала 18. квітня 1930.

459. Павло Блавцяк, Гірне п.
Конюхів пов. Стрий, ялівка впала
11. травня 1930.

460. Теодор Сенів, Млинки шк.
коло Модрича пов. Дрогобич, ко-
рова впала 10. травня 1930.

461. Іван Савчук, Луг п. Деля-
тин, пов. Надвірна, корова впала 8.
травня 1930.

Кому не можемо признати запомоги?

1) Василь Леськів, Осташівці п.
Озірна пов. Зборів, ялівку продав
на заріз, а ми за продані корови
запомоги не признаємо.

2) Янко Мартинів Івана, Бовшів
п. Болшівці пов. Рогатин по перерві
відновив передплату 6. травня, це
є в дні нещасного випадку, а щоби
по перерві дістати запомогу, треба,
аби від дня відновлення перерваної
передплати минув тринайменше мі-
сяць.

Подяки.

За отримані запомоги надіслали
нам свої подяки оці запоможені
передплатники: Василь Вітрикуш

Грабовець п. Стрий, Василь Лахма-
нець Свистільники пов. Рогатин
(через мужа довіря) Іван Зеленчук
Жабе-Бистрець пов. Косів, Іван
Свистун Дуліби п. Стрий.

Петро Савин з Ладанців пов.
Перемишляни присилає таку подяку:

Редакції і Адміністрації "Народ-
ної Справи" складаю отсим щиро-
сердечну подяку за виплачену мені
запомогу 120 зл. за упавшу корову,
і бажаю щиро як найбільшого
успіху в Вашій просвітній роботі.

Також звертаюсь до всіх укра-
їнських селян, щоби гонили зі сіл
ріжне сміття накидуване безплатно
чужими агітаторами, бо щиріх
і користних для українського на-
роду газет дурно жадна редакція
не посилає, бо чесна редакція не
має на то гадючих гроший. На
місце згаданого сміття, кожний
щирий українець повинен кожного
дня менше прокурити одного і пів
драмки, з чого через місяць при-
збираєсь повисше одного золотого,
що буде чим оплатити "Народню
Справу", правдивого приятеля, кот-
рий щиро бажає нам щастя і добра,
і дійсно коли ми станемо всі як
один в одну лаву, то станемо
сильні і поборомо хочби найсиль-
ніших ворогів.

Петро Савин.

—0—

Мужам довіря до відома!

Подаємо отсим до відома, що
перший наклад портретів Тараса
Шевченка і Івана Франка зовсім ви-
черпаний.

По видрукованню другого на-
кладу портретів розішлемо їх всім
тим, котрі їх замовили. Просимо
отсим тих мужів довіря, котрі по-
требують ще портретів, щоби на-
діслали нам поштовою карткою за-
мовлення.

—0—

Черче сірчано-боровикові
купелі, цілющі во-
ди — лікують гостець, всі ревма-
тичні, ниркові, та шлункові недуги.
Відкриття першого сезону дня 1-го
червня. В першому сезоні цни зни-
жені. Проспекти й подрібні інфор-
мації висилає Управа Заведення —
Черче, почта Рогатин, або Дирек-
ція Спілки: Львів, Ринок 10/1. Цент-
робанк. 634. 1—3.

Усяких порад уділяємо тільки точ-
ним передплатникам

Минуло 82 роки.

(Річниця скасування панщини)

16. травня 1930 року минуло рівно 82 роки, як в Австрії скасували панщину. Це для нашого народу в Галичині велика річниця, бо з тою хвилиною, як панська нагайка перестала гуляти по людських плечах, пробудився український селянин до нового життя. (На українських землях під Росією скасували кріпацтво аж в 1861. році, то є 13 літ пізніше).

Український нарід в Галичині рік річно святкує річницю тої радісної події, яка отворила народови стежку до свободи і до сонця. Нема майже села, де не булоби памяткового хреста скасування панщини, і коло того хреста рік річно молиться народ за свободу. Ця пошана до тої річниці вказує, що наш народ надівсе любить і цинить вільне, свободне життя, і цим можна тільки тішитися. Бо в чийм серці є таке сильне і глибоке бажання волі і свободи, той не стерпить неволі але завжди буде ступити за свободу і дійде до неї.

Минуло 82 роки від того часу, як народови засіяла перша зірка свободи і людських прав. Народ вступив на дорогу боротьби за своє право і хоча в тій боротьбі жертвував уже нераз багато крови, труду і майна, то далі тужить за свободою і змагає до неї. І треба ствердити, що як у серцях народу росте свідомість, так і на його виднокрузі засвічується щораз більше зірок волі, а котра засвітиться, то вже не згасне. Нашому народови ще не пощастило дійти до повної свободи, яку мають інші народи, але те щире змагання і любов народу до волі дає запоруку, що ще й Сонце повної свободи засяє над українським народом усюди, де він живе.

Ю. Ш.

Б. Секундар загального шпиталю

Др. В. Кашубинський

спец. недуг внутрішніх і дітських
орд. від 9—11, 3—5

Львів, вул. Грунвальдська 11. а.

ріг Задвір'янської, давн. Садівницької, бічна
Льва Саліги. Телефон: 83-47

Будьте культурні!

Зачалась бранка і наші хлопці сотками йдуть до міст. Але як вони поведуться? Звичайно так, що і собі і своєму народови приносять лише ганьбу, а дехто і до криміналу попаде. Повпиваються нещасні тай шукають собі зачіпки та витівляють таке, що вороги тішаться і пальцями показують. Хлопці українські! Майте розум і поступайте всюди так, аби вас люди хвалили, а не, аби вас обминали й називали вас дикими! А ви, хвідомі й культурні, опаяматовуйте тих, що забувають про свою честь.

—о—

Адвокат

Др. Степан Шухевич

веде свою канцелярію

Львів, Чарнецького 24.

46

Хор Просвітян у Товщеві

На образку бачимо хор при читальні „Просвіти“ в Товщеві пов. Львів. Цей хор під орудою Миколи Барана дуже гарно розвивається та є окрасою села при всяких святочних нагодах. В неділю 27. квітня відбувся при живій співучасті цього доброго хору та за старанням свідомих громадян, як голови читальні Осипа Ганусяка, Івана Лещака, студ. теол. Мик. Думанського Івана Думанського і інших, відбувся величавий концерт з нагоди 20-літнього ювілею владичтва митроп. Андрея. Концерт відбувся в присутності єпископа Никити Будки й директора Т-ва „Просвіта“ Магальяса; при кінці концерту промовив до зібраних гостей Преосв. Никита. Отворив і замкнув це свято о. І. Слободян. — Так хористи, як і декламатори виконали свої точки дуже добре. Цей концерт свідчить, що свідомі люди Товщева, які мусять вести тяжку боротьбу з місцевими москвофілами, тримаються добре і набирають сил. Щастя, Боже, працювати для добра народу!

До складу і прикладу.

— СВЯТО СВОБОДИ.

У п'ятницю рано вранці вийшов я зі Львова тай пустився самоходом до того Шпакова.

«Самоходом? — хтось з вас скаже. — Е, ти пан, Іване!»

Та на такі самоходи й кожного з вас стане!

Бо ті мої самоходи служать мені з роду, вже зі мною перебули не одну пригоду.

Нераз тії самоходи в життю знадобились, бо вони зі мною разом — вибачте — вродились.

Ні пороку не збивають, не псувають дороги, бо то скромні самоходи, бо то мої — ноги!

Іду собі тай минаю наших сіл богато, а по селах всюди мирно, якби якийсь свято.

А я знаю, яке свято, та все поспішаю, аж до Шпакова дожджу, веселого краю.

Лиш дожджу, а то похід з села вирушає, то процесія з народом, мов мак розвітає.

Попереду хоругви йдуть тай святі ікони, що від злого у них просять люди оборони.

А за ними поступає панотець старенький, за ним хор іде шпаківський, співає гарненько.

«Хорони нас — хор співає — Пречистая Діво, від ворожої напасти, від Божого гніву.

«Як Ти з нами завжди будеш, о, Божая Мати, то поможеш супостата всім нам подолати!»

А за хором машерують стрійники рядами луговики й луговички, блись-блись! топірцями.

Як погляну на тих хлопців тай

на ті дівчата, — ні, Україно, Ти не бідна, Ти дуже богата!

Хоч згинуло сорок тисяч маків цвіту, на то місце міліони покажемо світу!

Міліони на те місце стануть густо в лави, ще здобудуть собі щастя, ще дійдуть до слави!

А за ними йде весь нарід, йде уся громада, — йде Матій, його родина, погідна та рада.

Я смиренно поклонився, до них прилучився, а за хвилину увесь похід під хрестом спинився.

Під хрестом, що його наші предки закопали, як панщину скасували, людям жити дали.

Панотець відправу править, молиться з народом, щоби щастя панувало, а біда йшла сподом.

А потому промовляє: «Братя дорогі! Не сумуйте, а кріпиться у живій надії.

Помолились ми ось тутки за свату свободу, що є скарбом найдорожчим кожного народу. Ми свободи ще не маєм, та маєм бажання, маєм сильне в наших душах до волі змагання. А як є таке змагання, є віра й надія, вірте браття, що сповниться наша спільна мрія!»

Всі від слів отих сердечних мов повеселіли, мов здавалось, що вже всі ми ближче тої цілі.

Заспівали пісню могутню: «Боже України, підійми нам нашу Неньку з горя і руїни...»

Тай верталися до дому, а всі почували, що до бою із бідою сил нових набрали.

А я пішов до Матія, що було робити? Мусів же я самоходам дати відпочити!

І було мені так мило, що й годі сказати, тоді забув і про «радцу»

Іван Сорокати.

КУПІТЬ СОБІ

Новий Український Молитвеник

„ВІР У Ю“

Має около 400 сторін, а коштує тільки 2 40 зол. Продають їх наші мужі довіря, а можна також замовляти в нашій Адміністрації, додаючи 30 сот. на порто. Хто замовляє принайм. 5. за 12 зол., не платить порто і дістає 1 молитвеник даром.

Арештовання на Волині

Польські газети розписалися, що нібито на Волині поліція викрила щось аж 123 особи, зорганізовані в якомусь українському тайному протидержавному товаристві. Далше пишуть ці газети, що нібито в арештованих змовників найдено багато зброї і вибухових матеріалів та різних паперів. Скільки в тім правди, не знаємо, бо усі звідомлення польських газет про українців є звичайно або поперевернуті і перебільшені або й зовсім неправдиві.

Комасують воєнні могили

Після зіставлення, яке зладило львівське Воевідство, могили наших стрільців є в таких громадах львівського повіту:

Борщовичі: 2. могили, 2. стрільці; Білка шл.: 1. м. 3. стр.; Брюховичі: 2. м. 2. стр.; Чишки: 1. м. 3. стр.; Давидів: 32. м. 32. стр.; Дубляни: 1. м. 12. стр.; Глинна: 17. м. 27. стр.; Грибовичі: 1. м. 1 стр.; Голоско: 2. м. 4. стр.; Клепарів: 3. м. 3. стр.; Кожиці: 4. м. 4. стр.; Козельники: 1. м. 8. стр.; Кривичі: 2. м. 4. стр.; Кульпарків: 6. м. 15. стр.; Лисиничі: 1. м. 1. стр.; Миклашів: 3. м. 3. стр.; Підберізі: 2. м. 2. стр.; Порина: 2. 2. стр.; Раковець: 1. м. 1. стр.; Рокітно: 7. м. 7. стр.; Сердиця: 13. м. 13. стр.; Сихів: 1. м. 1. стр.; Селиска: 1. м. 1. стр.; Скнилів: 2. м. 20. стр.; Сокольніки: 7. м. 7. стр.; Сигнівка: 1. м. 1. стр.; Щирець: 15. м. 15. стр.; Винники: 1. м. 30. стр.; Збойска: 1. м. 10. стр.; Знесіння: 1. м. 2. стр.; Зимнавада: 1. м. 7. стр.; Зубри: 3. м. 3. стр.; Жиравка: 4. м. 4. стр.;

Плян Воевідства передбачує перенесення всіх тих могил на цвинтар шістьох громад, а то: Миломович, Глинної, Брюхович, Лисинич, Борщович і Зашкова.

Зіставлення це не є повне, бо знаємо є громади, в котрих знаходяться могили наших героїв (Замарстинів, Чижики), а їх нема в евіденції Воевідства.

Подаю це зіставлення до відома цілого населення повіту та в ім'я памяти Поляглих прошу кожного, хто має вірну і точну відомість про могили, подати у скорому часі ясні відповіді до Філії Товариства Охорони Воєнних Моги, Львів, Ринок ч. 10. II. пов.

Далше прошу висказувати свої побажання щодо перенесення могил а саме: на котрі цвинтарі належали їх перенести, та подавати установи, котрі заопікуються тими могилами, перенесеними на цвинтарі громад.

о. Антін Каштанюк
голова Філії Т.О.В.М. у Львові.

—о—

ГОСПОДАРСЬКІ СПРАВИ

Д-р Д. Миколаєвич.

Як відрізнити золзи від носатини?

В попереднім числі писали ми, як лічити золзи, та які є їх об'яви. Але ще важнішим від лічення золзів є це, щоби кождий господар вмів відрізнити золзи від другої подібної недуги, або бодай знав, коли є підозріння тої недуги, якою є носатина або так званий сап. Носатина має не лише для господаря, але й для кожного чоловіка багато більше значіння, чим золзи, бо коли золзи є недугою виключно коний (і інших непаристокопитих звірят), то носатини може набратись також і чоловік. І не є це якась легка недуга лише дуже тяжка, довго триваюча і вперта, яка вимагає довгого лічення і багато коштів. Та приміром один англійський вет. лікар заразився носатиною від коня, якого лічив, мимо дуже старанного лічення хорів 3 і пів року, і за цей час був 83 рази оперований і стратив при цім одну руку тай щойно опісля вдалося лікарям його привести до здоров'я. З цього приміру видно, що носатини не можна собі легковажити і всі зарядження, щоби вигубити цю недугу, повинно виконувати як найстрогійше.

Небезпека носатини є тим більша, що об'яви її є подібні до об'яв золзів і тому часто люди носатину вважають за золзи і через неосторожність легко можуть запилити з носа подібно як й при золзах. При носатині маємо вищих, також є замітний опух під щоками (як при золзах), а також нерідко буває у таких коний і кашель. До різниці межі тими двома недугами треба передовсім зачислити перебіг самої недуги, який при золзах виступає нараз і по яких двох тижнях переходить, а при носатині є звичайно повільний, починається дуже незначним впливом з носа і опухом під щоками і триває звичайно місяцями, або й довше. Також вплив з носа є при золзах зеленавий, змішаний з ропою і впливає з обох ніздів, а при носатині звичайно односторонній і часто змішаний з кров'ю. Коли ж поглянути на слизу болону носа, то при носатині побачимо там менші або більші боляки, яких при золзах нема. Рівнож опух під щоками є при носатині звичайно односторонній і то з тої сторони, з котрої бачимо вплив з носа, а при золзах обосторонній. Дальше замітна є відмінність опуху, який при золзах є болючий, гарячий звичайно тріскає і зі середини видобувається ропа, а при носатині він не є болючий, не є гарячий і звичайно не тріскає.

Крім цього часто бачиться при носатині підскірні опухи на яких небудь частях тіла, в виді гузів, які опісля тріскають і роплять або в виді довгих згублень, які своїм виглядом нагадують мотузки поретягані попід шкірою.

Тож коли хтось запримітить за недужання у коня серед подібних об'яв, повинен бути дуже осторожним і по кождім дотику коня повинен руки, і чоботи добре від-

заразити, а убрання виварити тай нікого з людей ані звірят до цього коня не впускати. Прочі здорові коні мусять перевести до другої стайні або навіть і стодоли, щоби й вони не заразились, хорого коня не вживати до праці, щоби дальше не рознести недуги, а крім цього мусять про своє підозріння повідомити влади (уряд громади або постерунок).

Всіх тих вказівок треба придержатись докладно, бо хто так не поступить може втратити запомогу, котру дає держава при дійснім захорінню коня на носатину і приказанім його вбиттю. Державна за-помага за вбитого коня в наслідок носатини виносить три четвєрти вартости коня.

—о—

Що вимагається від доброго розплодового кнура

Ми вже писали, що звірята на розплід, особливо самців як бугая, кнура чи навіть когута треба завсїгда уважно вибирати. Це тому, що колиб у такого розплодового прим. кнура була яка хіба, або хвороба, то цю хворобу чи хібу він передасть на ціле своє потомство.

По зовнішньому вигляду добрий расовий кнур має виглядати так: великий правильно зложений, хребет рівний, ноги сильні, голова широка пропорційна з головою льохи, троха менша з ознаками раси. Полові части добре розвинені. У доброго кнура має бути не менше як 12 діжок.

Колиб в кого з господарів був добрий кнур а ще расовий, то треба знати що навіть найліпшого кнура треба в міру пускати до льохи. Початок припускання кнура припадає у расових свиней на 9—10 міс. а в менш расових на 12—15 м.

На 10—20 льох вживають 1 кнура, — це, колиб один господар тримав таку кількість свиней.

Громадський кнур може обслуговувати 30 до 50 льох. Чим менше льох приходить на 1 кнура, тим ліпше. Молодого кнура можна припускати на 1 день лише до одної льохи.

М. Б.

—о—

Чому рослини треба прополувати, підсапувати підгортати?

Кожда рослина господарська, для свого кращого розвитку потребує, щоб ґрунт під нею був все спущений а довкола рослин щоб було багато повітря і сонця. Для чого? Зпущений ґрунт пропускає глибше до коріння воздух, а з воздухом приходить в ґрунт і тепло. При теплі краще множаться в землі різні дрібно-твори, що зліплюють ґрунт. Отже від спущення ґрунту рослина краще побирає соки і ліпше росте.

Повітря довкола рослини теж потрібно, бо рослина, як і все живе, дихає. Густо посіяні рослини одна другу душать. Збіжжа посіяне густо видає з одного зерна 2—3 колоски, тоді як рідко посіяне а коли ще підсапуване, видає вдесятеро стілько.

При поресаджуванню збіжжа і є та велика різниця у врожайх, що

рослині як раз дають прополення (рідко садять чи сіють) пересажування (пересадка) і підгортання.

Спробуйте рослину на літо кілька разів підсапати, підгорнути, та дати їй більше місця, а побачите, що врожай збільшиться в кілька разів.

Підсапку треба робити тоді, коли земля влягалась, забила.

Буває так, що рослину підсапують а після цього зараз же піде дощ і землю знову вбе. Тоді підсапка мало допоможе, треба ще раз після дощу просапати ґрунт.

Рівночасно з підсапкою ґрунту нищать бур'яни.

Отже краще є підсапувати на засміченому полі в погідний соняшний день, щоб висапні бур'яни висохли. Колиб після підсапки в той же день пішов дощ, то після нього, як підсохне ще раз пройтися з підсапкою і зрушити ще зрізані бур'яни, иначе вони будуть рости.

—о—

Нищять бур'яни

Незабаром настане час, коли господар почне війну з бур'янами, а саме час цей є підсапування рослин окопових. При цій роботі одне мусимо пам'ятати: — Коли в час сапання не знищимо бур'яни з корінням, то пізніше втратимо в трое.

Нищити бур'яни, поки вони малі, — бо потім буде запізно.

Полінуємось тепер — потім будемо пріти. Незабуйте, що перше сапання для рослин є найкорисніше а для бур'янів мусить бути найстрашніше. А це є перша умова підвищення врожаю.

Коли поле є сильно засмічене а при тім многорічними бур'янами: пирій, осет, молочай, папороть і інші — просапуюмо і другий і 3-й раз, а при кождому разі вирубаній бур'ян визбируємо.

Для нищення бур'янів під рослинами рядками сіяними як гірчиця, ганиж, соя, ріпак, бур'яки, соняшники, бараболя, кмин, — дуже добру службу робить знаряд „п'янет“, при уживанню „п'янету“ господар ошаджує на часі і робочих руках.

—о—

Що то є капуста кила і як з нею боротися

Більшости господарям ця хвороба капусти відома.

На коріннях капусти нарастають гузи, побирають всі соки і рослина гине. Килу причиняє грибок, який живе на корінцях капусти і її родичів хрестоцвітних рослин.

Грибок цей є заразливий, тобто переноситься на інші здорові рослини, живе в ґрунті досить довго.

Щоб його позбутися мусимо запам'ятати слідує: Не садім капусти або й каляфіорів, ріпи, там, де кила була.

Коли збираємо капусту хору, то качан не кидаймо на городі, де попало. Його треба спалити а те місце, де був, посипати і вгноїти вапном. Коли поле є більше заражене цєю хворобою, то його варто добре вапном угноїти (7—8 сотнарів на морг). На тім місці кілька літ під ряд плекати иньшу городину, аж потім спробувати знову капусту.

—о—

Як підгодовувати пчіл до пожитку

Коли людина захоче, то все може зробити, лише треба хотіти і справу розуміти. Пасічник добре знає, що найбільше меду назбирає сильний пень. Отже треба зробити так, щоб кожного з них в пасіці девести до великої сили і то на час. Сьогодні є вже загально відомі способи, як пня до цієї бажаної сили довести. З життя пчіл знаємо, що матка тоді лише сильно червить (множить), коли є пожиток. Перед пожитком вона червить менше а в дні безмедні, яких є багато, не то що не робить, але пчоли викидають черву, щоб скоротити лишніх їдців.

Знаючи це, добрий пасічник ще перед пожитком глядить, щоб матка добре і постійно червила та щоб до головного пожитку змінила пень в летну робочу пчолу. Для того треба прикласти троха труду а саме пчіл а властиво і матку треба підгодовувати як і кожде звіря, з якого хочемо мати користь. Молочну корову годуємо добре, щоб дала більше молока, курку — щоб дала більше яєць, свиню, щоб дала більше сала і мяса. А матку — щоб дала яєчка, черву і робочу пчолу. Щоб цього досягнути, матку і цілого пня пасічник обманює. Він творить для матки штучний пожиток. Що дня починаючи за 5—6 тижнів перед головним пожитком, пня по трошка підгодовує ріденькою ситою: 1 шклянку цукру і 2 шклянки води. Ці маленькі порції сити ($\frac{1}{2}$ — $\frac{1}{4}$ літри) дає він в вечері що дня, а особливо в дні непогоди. В тижні звичайно виключає дні, в які пчоли гарно носять мід з цвітів. Колиб підрахувати, скільки пасічник від цієї підгодівлі пчіл заробить, то вийде гарна сума за працю. Отже припустім, що пасічник на Поділлі почне підгодовувати пня 1-го червня (під пожиток з гречки в липні). За 6 тижнів часу припаде 28 днів (разів) праці при підгодівлі пчіл обов'язкових. За цих 28 днів пасічник видасть по 20 дек. цукру то є 6 кг. (округло), це коштує — 10-80 зол. Сильний пень видасть меду більше від середнього на 10—15 кг. (середньо), це винесе 25—38 зол. Це чистий зиск з одного пня крім звичайного доходу — медом і роєм, якого можна з сильного пня зробити. Коли прийняти на увагу, що підгодівля одного пня тріває 2 хвилини, то за 28 днів = 1 година округло. Значить, пасічник за 1 годину праці заробить 25 до 28 зол. — 10-80 зол. = 14 до 28 зол.

—с—

Як направити слабі пні з доброю маткою.

Засада доброго пасічника є, взагалі слабихів в пасіці не тримати їх або касують. Тоб то в гарний пожиточний день всі пчоли з слабиха витрушують на пасіці а матку дусять, або злучують їх по два-три до купи. Але часом є такі слабихи, яких шкода нищити зза матки. Коли цих слабихів є в пасіці не багато а до пожитку є ще час і пасічник пасіку розводить, то цих слабихів поправляють на кошт сильних пнів. Це робиться так: В пожитковий день відкривають слабій пень і матку його накривають накривкою на матку або дають до клітки. З сильного пня беруть і рамку з кри-

того червою і мухою і вкладають до слабуха в саму середину. При цьому як тих так і других пчіл підкурюють димом щоб набрались медом і некусались. Щоб слабух черву огріть, то з нього треба ви-няти 1—2 рямку і скоротити гніздо. Іноді слабухови дають лише рямку криної черви без пчіл. Це повторюють що 5—6 днів, беручи то з одного то з другого сильного пня рямки черви. Колиб слабухови піддати рямку з ячками або з некриною червою то слабух не дав би з нею ради і ослабне.

—с—

СЛИВКА-УГОРКА.

(Бережлім парости І)

Жадна інша сливка немає такого багатого і різноманітного зужитковання, як сливка-угорка. Тому що минулорічні морози винищили сю сливку, здається більше як на половину, булоби корисним взятися до її плекання на ширший розмір, бо ціна сеї сливки буде ще вища, як була.

Тепер ті змерзли, як і кожда старша сливка, випускають з коріня докола себе много паростів. Ті парости не можна лишати аби росли на місці, бо з них виростуть хіба дерева дикі, а з них мало користі, бо: такі дикі сливки ростуть за високо, пізно зачнуть родити і дають дрібні а несмачні овочі, а ще і як ростуть за густо, то ніякої нам користі з них.

Щоби з тих паростів виплекати гарні родючі дерева, не конечно їх щепити, вистарчить два рази пересадити, бо через пересадження корінь густо розрастається, а корона набирає кращої форми, і в той спосіб ушляхотнене деревце значне родити скорше більші і смачні овочі. Тому тих паростів не даймо нищити худобині, вичишуймо з буряну і пильнуймо аж до осені, а тоді висадім їх рядами на грядку, котру треба завчасу приготувати і справити попелом і товстим болотом з обори. За яких 2—3 роки з тих мізерних паростів виростуть гарні деревця, котрі можна буде вже пересадити на ста-ле місце, або добре продати.

М. Ярошевич.

Жіноча „шпекуляція“.

Перепрошую Вас дуже, що я жінка в газету лізу, але здається мені, що маю право, бо як чоловіки вільно мішатися в жіночі справи, то жінці вільно газетою займатися. Поправді не потрафлю я нічо цікавого написати, лиш хочу похвалитися, який я інтерес зробила минулого року на раних бульбах (картоплях).

Отже: як лиш появились молоді бульби на ринку, а платили за них пани по півтора золотого за мас, то і мене охота зібрала. Пішла я сейчас в город спробувати, чи що не накопаю, бо і я посадила вчасну картоплю. Пробую — е! Хоть не великі, але е! Думаю собі: коли так добре платять, то варта продавати, бо гроший треба! І накопала щось 8 масів, винесла на ринок і продаю. Аж тут надходить моя сусіда Сениха і каже: «Нащо ви то псуєте? Таж ті бульби ще поростуть!» Я кажу: «Поростуть, або не поростуть, а хотіби вирости і в двоє такі, то за те потаніють в п'ятеро, значить тепер беру за мас по півтора золотого, а пізніше, як люди нанесуть повний ринок, то більше не возьму, як по 30 грошів за мас». А вона: «Я таки се не псувалаби, бо се гріх!» Дивіть, яка побожна! А як прийшли до неї за збіркою на «Рідну Школу», то не дала, каже: «нема звідки!» Знов, як збирали жертви на сироти, то сказала: «я сама сирота!» Чи се гарно? Шкода, що вдає побожну!

Отже носила я ще кілька разів ті бульби, доки були дорогі і продавала по 1.20 зол., пізніше по 80 і 60 грошів, як було можна, і вторгувала щось 48 зол., а решту лишила в землі, кажу: «най ростуть!» Ага, порости! — зогнили на прах!

Я думаю, що добре зробила. Ніби як чоловік давби собі раду, коли всюди треба дати! Ту дай! Там дай! А звідки набирати? Треба братися до «шпекуляції»! Бо тепер такий час, що кождий хто, хоче жити, мусить думати і «шпекулювати», чи то жид, чи пан, чи ремісник, кождий робить якусь шпекуляцію, котру ми добре відчувае-

мо на своїй шкірі і кишені. Тому і ми жінки берімся до якоїсь шпекуляції, — а покищо бодай до картопляної.

Евка Криворучка.
(Мас — е міра 2 літри.)

—с—

Державна середня сільсько-господарсько-господарська Школа в Дубовій Луці на Поморю.

заснована 1925 р. є одинокою школою в Польщі, яка має на цілі підготувати студентів на гонівельних техніків.

Наука в школі триває 3 роки. До Школи приймається учнів у віці 14—18 літ, що покінчили 4 кл. середніх загальноосвітніх шкіл (Гімназій) або 7 клас народної школи. Подання о прийнятті до Школи можна вносити до Дирекції Школи від 1. V. до 15. VIII. (Приймають лише 40 учнів). — В другій половині червня відбуваються вступні іспити з польської мови, рахунків і природи, в обсягу 4 кл. гімназійної. До подання, яке має внести батько або опікун, належить додати: 1) власноручно написану життєпис кандидата (curriculum vitae). 2) останнє шкільне свідоцтво. 3) метрику хрещення, 4) свідоцтво лікарське, 5) свідоцтво моральності, як минуло більше як рік від часу виступлення зі школи, 6) дві малі фотографії.

Оплата шкільна виноситься 150 зол. річно, а удержання місячно 90 до 130 зол. При школі можуть учні спеціально вивчатися годівлі всіх сільсько-господарських тварин і дробу, та годівлі і плеканням футеркових тварин. Тому що годівля сільсько-господарських тварин набирає щораз то більшого значіння і потрібні фахівці для тої ділянки сільського господарства, радимо цю школу використати і хто може, посилати туди наших студентів на науку.

—о—

Що по чому?

Львів, дня 19 травня 1930

Збіжжа і мука в ціні хвилює спали. Загально ціни стоять на місці.

ЗБІЖЖА.

(Ціни за 100 кг. на стац. заклад. Підволочиска) За двірську пшеницю платять 36.75—37.75 зол., за селянську 33.25—34.50, за жито відбірне 15.50—16, жито звичайне 14—14.50, в'ячмінь 13.50—15, овес 13.50—14, кукурудза 22.25—23.25, фасоль біла 45—55, кольорова 30—35, краса 40—45, горох пів Вікторія 23.75—26, горох звичайний 21.25—22.25, бобик 22—23, вика 24.00—27, гречка 21.50—22, лен 67—68.50, лубін синій 22.50—23.50, просо міс. 29—30, конюшина черв. 130—150, мак (ціни і спросу на мак і просо немає мука чиста на 65%, 65—66.50, житна 35—36, крупи греч. 44.25—46.25, крупи ячмінні 32—33, Бараболя 3—4 зол.

ЗЕЛЕНИНА

Огірки молоді від 0.60 1 зол.
1 головка салати 20—35 гр.
1 кг. раб-рбору 1—1.20 ал.
1 кг. шпинаку 20—35 гр.
1 головка (25 дек.) каляфйор. 1.50—2 зол.
1 в'яка цвбулі 5—10 гр.
В'яка (30—40 дек.) шпарагі 1.50 2 ал.

НАБІЛ

Маслосоюз платив кооперативам дня 17 мая за масло експортне солоне пріма 4.20 зол. Дня 19 мая ціна на масло не подано. Очевидно масло дешевіє. Дня 19 Масло-союз платив кооперативам за 1 літру молока 29 грош, за 1 літру сметани 1.50 зол. за 1 копу яєць 6.50 зол.
Дрібна продаж на торзі: Яйця 10—13 грош. штука.

Непередплатникам поради не
уділяємо.

Повітряна труба

Над американською країною Тексас перелетіла недавно величезна повітряна труба. На своїй дорозі наробила ця труба велетенських шкід, нищучі усі будинки, дерева ба навіть дороги. 73 особи згинули в тому нещасті. Знищена смуга землі, якою пролетіла та труба, є кількадесять кілометрів довга, та 300 метрів широка. Повітряні труби — це явище і в нас знає. Це є воздушний вир, що повстає, коли зіткнуться кілька противних вітрів. Тоді твориться крутіж подібний до великої лійки, ширшої сподом, а щораз вузшої до гори. Цей крутіж захоплює в себе порохи, солому, усяке сміття, а часом і грубіші річі і крутячи ними, підносить їх щораз далі до гори і переносить не раз на далеку віддаль. Забобонні люди називають це явище нечистою силою. У нас ці воздушні труби звичайно слабкі і не досягають ніколи такої сили, як от у Америці і других краях.

Оголошення

МИХАЙЛО ЛУКАСЕВИЧ ур. 1903 року в Бортниках ад Боложинів п. Золочів уневажнює військову книжочку видану через П. К. У. Золочів 524

Богдан Вістовий.

ЯКЕ ТЕПЕР НАШЕ СЕЛО.

(2)

А нині далі собі поговорю про тих давних передвоєнних хлопців в селі на Підгір'ю. Я приїздив зі школи з міста і мене коротко прийти до тих ровесників і старших тай набутися з ними аж по душу. Тоді не було так, як тепер з молодими. Хоть і тоді гараздів не було для українців, але українські школи були не лиш на папері. От хотіби коломийська гімназія! Мала 1.000 учеників, а тернопільська, а перемиська — що казати. А хто в тій школі був? Майже самі селянські діти. В кождім селі училися хлопці по нашому, не було якихось штудерацій, і утравізмів. Ми не лиш платили податок і хали кіними на право або «вшта» — але ми мали свої школи, де вчилися діти для добра народу. Кожде село могло похвалитися бодай кількома шкільниками, в міських школах, що приходили на вакації до дому. І яка втіха була для ро-

дичів дивитися на ті діти, що набиралися науки, що росли на їхніх очах, як ті двітки в городі? А студенти знали також і свою повинність і працювали по читальнях ширили між народом освіту, виховували своє село, як могли і як уміли. Не диво, що всі хлопці в селі були свідомі, в кождім селі була читальня, не було такої темноти, була якась любов поміж селами, були інакші люди.

Правда, дехто скаже, що то війна все наробила. Я не перечу. Але то вже десять років по війні. А прецінь добра нема. Сільські діти не вчать нічого рідного в школі, ба навіть учать їх з погордою дивитися на свою мову, ношу і релігію. Ви знаєте пословицю: нагинай дерево, поки молоде, або таку другу: чим горнець накупить, тим його чути. Коли мала дитина навчиться не шанувати того що їй рідне, то як вона буде шанувати своїх старих родичів? А як школа не вчить цього — то повинні родичі думати про таку школу, де вчать доброго й корисного. От придивіться на свої діти — як то вони тепер учаться. Ледво від-

землі відросте, а вже старих заніщо не має. Підростки — селом гуляють, ломлять ворота, чужі вікна б'ють, горівочку потягають. А хто винен? Стариня винна! Треба від малого дитину держати в руках, треба її пускати в свою «Рідну Школу» — а як її нема, то треба з остатнього потягнути, заложити Кружок «Рідної Школи». Хто не дбає про виховання своєї дитини, той за життя гріб собі копає.

Щоби дитина була добра — треба її виховати, щоби вона не росла як дикий гліг на полі. От подивіться на сусідів наших. Або на чехів! Кілько в них шкіл і кілько інтелігенції. Що варт народ, який не має своєї інтелігенції? Хто його заступить у суді, в соймі, хто школу побудує, хто навчить вести коопетиву, хто школу господарську заведе? Життя тепер таке важке, всі намагаються на нас, щоби нас із лиця землі стерти. А як ми боронимося? Чужими школами? Кого ми поставимо на сторожі нашого життя? Тих молодих людей, що читати не вміють, що темно в їх голові, як гробі? А в нас тепер

треба жити мудро, щоби не пропасти. Треба вчених людей, а й треба добрих фахових ремісників. А то йдеш селом, дивишся: коваль не наш чоловік, зайда — і швець — зайда і кравець — такий самий. Ну і село годує цих людей хлібом і грішми. Чи не мігби наш заробити від своїх людей? Тікаємо до Америки, до Канади а другі, чужинці йдуть до нас і тут собі Канаду роблять. Ми не дбаємо про себе. Неодін господар має купу діточок у хаті. Пустивби бодай одного хлопця, аби скінчив семикласову (виділову) школу а відти потому до майстерки, в місто до фахової школи. Скінчить тай не буде такої гризні над ґрунтом, і сварки в хаті, бо всіх буде менше, а той, що скінчить добре ремесло за кілька літ, роботу всюди найде. Та це, що я пишу, не є так усюди, бо якби було всюди, то нам прийшлобися згинути. Але треба всім дивитися, як чужі народи горнуть до праці, до освіти, до школи, до промислу, купецтва, кооперативу, а передовсім до своєї національної рідної школи — тай і нам треба так робити, аби не було пізно.

Зол. 5.75 (крім роботи)

коштує тільки 1 квадрат. метр чистою цинковою бляхою поверхні даху покритого. Такий дах калькулюється тепер найдешевше; крім цього є охоронний від удару громів і огнетривалий, відпорний на всякі атмосферичні ділання. За зужити чисту цинкову бляху платять горішно-шлеські гуті 50% її первісної вартості. Тягар якостевий чистої цинкової бляхи є о 10% легший від кожного иншого металю уживаного до криття дахів. Товариства Убезпечень примінюють найнищу ubezpieczeniowy тарифу.

Всяких фахових інформацій наділяє безплатно:

Бюро Роздільче Об'єднаних Польських Фабрик Цинкової Бляхи
КАТОВИЦІ, вул. Маряцка 11. Телефони 12—61 і 7—73.

Сніги в Чехословаччині

В південній Чехословаччині останніми днями постуденіло і впали сніги. Мабуть це й є причиною що й у нас останніми часами панувала на загал студінь.

— 0 —

ХИТРИЙ.

Івасю, чи ти кинув лист до скринки?

— Та кинув тату, і то задурно. Я почекав троха коло скринки і як ніхто не бачив, кинув лист без значка!

ОЧЕВИДНА БРЕХНЯ.

Колиж я позичив ті гроші у Вас? — В однім з двох послідних днів лютого.

— Брехня! Адже лютий зовсім не має двох послідних днів!...

НА ПРОДАЖ 38 МОРГІВ ЗЕМЛІ, чорнозем подільський по 155— ам. доларів. В тім є хіта, 2 стаїні, стодола шпихлір, дві пивниці, кириця і вітраковневий млин. Хто бажавби купити, хай приїде оглянути. Степан Потурай, колонія Ценів, поч. Козова, пов. Бережани. 636 1—1

ВАСИЛЬ МІСЕЧКО ур. 1906 р. в Вовкошіві п. Рівне уневажнює військову книжочку видану через П. К. У. Рівне. 635 1—1

ПОШУКУЮ заняття за скромним винагородження у адвоката. Маю скінчені 4 класі гімназії. Михайло Михалюк — Козівка, почта Козовз, пов. Бережани. 641. 1—1

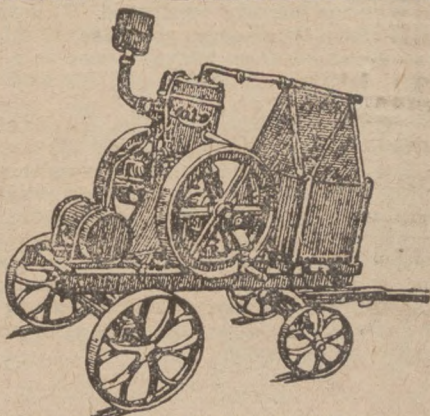
ВАСИЛЬ БОЯРЧУК ур. 1901 в Пересі п. Сокаль уневажнює військову книжочку видану через П. К. У. Рава Руска. 633

СПІЛЬНИКИ незалежної повнолітної дівчини або вдови з п'ятьма тисячами золотих пошукує молодий образований чесний муштина. Подружка можливе становиско незалежне заповнене. Роман Люборадич *poste restante* Коломия. 640 1—1

ПОШУКУЄТЬСЯ від зараз іспитованого дяка безженного з добрим теноровим голосом, який би провадив Кооперативу і хор. Зголошення з потрібними залучниками і успішними слати на адресу: Грек-кат. Уряд парохіяльний в Матієвій, почта Лабова, коло Нового Санча.

Др. Іван Ціпановський працює як досі в Коломій при вул. Тарновських (напроти польського Сокола) просвітлює і навітлює апаратом „Рентгена“, навітлює лямпою кременною (кварцовою) і лямпою „Sollux“. 637

Відвічальний редактор: ЛЕВ ЧУБАТИЙ

ЧИ ЗНАЄТЕ ВЖЕ

найдосконаліші
наїкономічніші
наїліпші
а притім найдешевші
оригінальні англійські

мотори Listera?

Жадайте всюди і у всіх поважніших складах машин і знарядів рілничих або виключним заступництві на Польщу:

R.A. Lister & Co Ltd. Dursley
Львів, Ягайлонська 24.
Телеф 6-29.

Хто хоче мати постійний зиск зі свого молочного господарства, цей

КУПИТЬ СЕЙЧАС

оригінальну шведську

кружліву „Діаболь“

у місцевого представника або впрост у фірмі:

Діаболь - Сепаратор,
Спілка з обм. пор.

Варшава Королівська 23.	Львів Академічна 4.	Познань Водна 14.	Вильно Гданська 6.
Краків Посольська 18.	Бересть н./Б. Степикевича 25.	Рівне В. 13. Див. 19.	

Оригінальні шведські Машини до шиття і Парники „ДІАБОЛЬ“ є наїліпші!

КУПУЮЧИ ПАПЕРЦІ ДО КУРЕННЯ

КАЛИНА

з однієї української кооперативної фабрики „БУДУЩІСТЬ“ в Тернополі
причинається до розросту рідного промислу і дає заробіток українському робітництву. 385

Хто дістає 120 золотих запомоги?

- 1) **Запемогу 120 золотих** одержує кождий наш передплатник, котрому згинула штука рогатої худобини, принайменше 2-річна — але тоді коли він в день випадку був уже бодай один місяць передплатником — коли разом з погибшою не мав більше, як 4 штуки дорослої (понад 2-річної) худоби — і коли погибша штука до дня випадку була в нього найменше 14 днів, та коли в день впадення передплата була здорова.
- 2) В однім році може передплатник дістати запемогу лише один раз.
- 3) Посвідку про загибіль треба вислати найдалі до 5 днів по випадку.
- 4) Передплата на „Народню Справу“ виносить 1 зол. місячно. Найліпше посилати відразу на 3 місяці (3 зол.) а ще краще на пів року (6 зол.).
- 5) Передплатником числиться кождий від того дня, коли він вислав передплату, або по перерві відновив її.
- 6) Хто перерве передплату, той мусить зачинати з початку. Тому треба завжди вислати нову, заки скінчиться попередня, бо часом і день перерви може стати на перешкоді признанню допомоги.

З друкарні Ш. Беднарського в піднаймі „Кооперативи Промислу Графічного“
Львів Ринков 9. — Телефон 76-14.

„ЕЛЕГАНТ“

Одинока наїліпша й оворедня
ПАСТА ДО ВЗУТТЯ
КОНСЕРВУЄ ШКІРУ

Уживайте лише цю ПАСТУ!

— Адреса: —

Львів, Кордецького 8.

УВАГА! КООПЕРАТИВИ! КУПУЙ ТІЛЬКИ У ЖЕРЕЛІ

Найлутиші музичні інструменти під гарантією поручає: —

краса Фабрика
музичних інструментів
ФР. НЕВЧИК

Львів, вул. Городецька 25.
Телефон 25-76

Цінники на жадання. Умови догідні.

Не встидайся як маєш пропуклину!!!

Удайся до найстаршого на світі Заведення Спеціальних Бандажів пропуклинових і черевних 623

М. Фрайліха, Львів, Городецька 35.

Токарні, вертачки, стругарки, гатри, пили, мотори, турбіни, млинські машини, урядження пральні, трансмісії, пали, кулькові підлога поручає:

„ПІЛЮТ“ Львів, Баторого 4.

Катальоги на жадання 619

УПРАВІТЕЛЬ прив. школи з 4 літ. практикою пошукує заняття від 1 липня. Ласкаві Зголошення Ю. Хованець Бурштин. 630

ЗЕМЕЛЬНІ МАЕТКИ, рілвні господарства, мійські реальности, млини і т. п. поручає Бюро Посередництва Дрогобич, Пилсудського 2. 629

МАСТОК коло Ходорова парцелює добрі ґрунта, битий гостиниць до поблизького повітового міста. Зголошення під „фільварок“ до Адміністрації. 600

ПРОДАЖ 15 МОРГІВ ПОЛЯ з БУДИНКАМИ, 7 моргів засів пшениці, 3 мор. жита, 3 вівса, 2 конюшини, чорнозем в більших кавалках. Зголошення Гриць Шалюк Тударковичі поч. Угнів, пов. Сокаль. 639 1—1

Пасічники

Найвищий час подумати за пасіку, і випсати вошину, приладдя чи вулики а рівнож вимінати віск на вошину. — Все це обстарає Вам наїліпше і найдешевше Ваша одинока кооператива

„Рій“ Львів Собеського 28.

Видавець: ІВАН ТИКОР